

RKT. ŽUPA

POHODA B. D. M.

MARIJA GORICA

God. VIII. Broj: 6.

24. listopada 2021.

30. nedjelja „kroz godinu“ MISIJSKA NEDJELJA

U prvom čitanju čuli smo Jeremijinu Knjigu utjehe. Posred najcrnijih navještaja Božjih kazni koji se očituju u prirodnim katastrofama, ratnim pohodima i razaranjima, u ruševinama i progonstvima, prorok naviješta Božje spasenje. Čovjek vjernik, i Crkva kao zajednica, sudjeluje u radostima i nadama, ali i u žalostima i tjeskobama svijeta. Crkva je u svijetu i suputnica i supatnica. Ali povrh svega toga Crkva je pozvana posred svijeta, u njegovim žalostima i tjeskobama, biti glasnica nade. Nade na Bogu utemeljene! Dakle, duboko svjesni stanja, ne bježeći pred činjenicama i sami proživljavajući konkretnu situaciju – biti glasnici nade. To je naš poziv i poslanje u ovome svijetu!

Poslanica Hebrejima manje je poznata, sadržaj joj je težak, ali veličanstven. Sva je zabavljena velikim dijelom spasenja što ga je izvršio Isus Krist kao Veliki svećenik. Sav se Kristov život, osobito njegova muka i smrt, promatra kao velikosvećenička žrtva. On sam je i žrtva, i oltar, i svećenik svoje žrtve. Sama je sebe prinio na križu prinio za žrtvu Bogu. Kao Veliki svećenik, on je posrednik između Boga i ljudi. A budući da je bio nama u svemu jednak osim u grijehu, on razumije i poznaje svu našu slabost, svu našu mizeriju. On je sućutan i samostalan Veliki svećenik. Baš kao svaki pojedini kršćanin, i Crkva kao zajednica treba biti takva suputnica i supatnica sa svijetom i vremenom u kojemu živi. Svoje vlastito trpljenje i trpljenje svijeta prinositi Bogu kao žrtvu okajnicu za spasenje svijeta i tako biti blagovjesnica i donositeljica nade u svijetu.

U evanđelju koje smo danas osluškivali, predivno se ocrtava lik Boga koji se obazire na pojedinca, kojeg zbog njegove bijede i neuglednosti, ne zamjećuju ni njegovi najbliži, a ako ga i primijete nastoje ga ostaviti po strani ili ušutkati da im ne kvari raspoloženje. Isus je na putu prema Jeruzalemu. Na tom putu pratilo ga silno mnoštvo, podcrtat će evanđelist. Ali i pored tog silnog mnoštva koje ga je slavilo, on čuje jedan slabašan glas koji ga zove s ruba ceste. Glas je to slijepog prosjaka Bartimeja. Mi se teško možemo uživjeti u situaciju slijepog čovjeka. Kad je taj slijepac čuo da prolazi Isus o kome je toliko slušao, stao je dozivati iz sve snage. Shvatio je da je to možda prva i posljednja šansa da dođe do čovjeka kojeg naziva Sinom Davidovim, što je za Židove doslovno značilo: Mesijom. Kad su oni pokraj njega čuli kako viče, počeli su ga ušutkivati: ma tko si ti da se obraćaš tom proroku, sjedni u svoje smrdljive prnje i šuti! Ne smetaj Učitelju! Ima On važnog posla nego slušati tvoje jade. Tako su mislili ljudi, tako možda misle i mnogi danas, ali ne i Isus. Koliki bi se poznati i slavni u takvoj masi simpatizera uopće osvrnuli na jednog takvog bijednika kraj ceste? Ustrajni krik toga očajnog čovjeka dopro je do Isusovih ušiju i on se zaustavlja. Pokazuje da mu je važan čovjek, pojedinac,

onaj koji ga treba. I onda se događa nagli obrat. Oni koji su ga dosad ušutkivali, sad ga hrabre da ustane i pođe k Isusu. On tada *baci svoj ogrtač, skoči i dođe Isusu*. Ova je rečenica mnogo važnija nego što nam se na prvi pogled čini. U njoj je čitava teologija obraćenja. Tko želi doći Isusu, treba sa sebe baciti svoj ogrtač, sve ono što nas sapinje, grijeh, treba skočiti, trgnuti se iz svoje uspavanosti i ležanja na tlu, i konačno krenuti i doći Isusu. Tada dolazimo do ozdravljenja i izlječenja sljepoće. Ne toliko tjelesne koliko sljepoće srca koja je još strašnija. Isus hvali vjeru ovog slijepca. Vjera je to, ne bilo kakva. To nije ona vjera za koju često čujemo: Ma ima neka sila, mora nešto postojati. To nešto za nas kršćane nije bilo što. To je jedna osoba. To je sasvim određena osoba: Isus iz Nazareta, Bog i čovjek. Takva vjera zapravo čovjeka vodi dalje. Ne zaustavlja se samo na činjenici vjerovanja, nego traži da se slijedi Isusa. Nije dovoljno samo vjerovati. Potrebno je ići za Isusom, svoj život tako usmjeriti da odgovara Isusovim mjerilima i njegovim načelima.

Sestre i braćo, ovaj nam je slijepa primjer kako se trebamo boriti da dođemo do Isusa, makar se susreli i s velikim poteškoćama. Ponekad mi se čini dok gledam nas vjernike kao da uopće nismo svjesni svoje bijede, svojih grijeha, svoje slabosti. Jesi li spreman sa svojom bijedom, svojim siromaštvom, svojim neuspjesima i grijesima stati pred svoga Boga? Ne boj se! Bog nije kao ljudi. On te primjećuje. On čuje tvoj krik. On se zaustavlja pred tobom. Današnji svijet kao da je preponosan da poviče prema Isusu, da zavapi za pomoć i zato ostaje slijep. Neka se to ne dogodi i nama. Imajmo dovoljno poniznosti da priznamo svoju sljepoću, da zazovemo Isusa i da odbacimo ogrtače oholosti, grijeha, sve ono što nas sputava da mu dođemo. I tad dolazi do izlječenja, ozdravljenja.

Glasovita je ona izreka sv. Augustina: *Bojim se da Bog ne prođe i više se ne vrati*: Ne dopusti da Isus prođe pokraj tebe i u ovoj euharistiji, a da ga ne prepoznaš i ne kreneš za njim. I postavimo si u kratkoj tišini pitanje: Isuse, dopuštam li ti da me ozdraviš od moje sljepoće? Amen!

Događanja

Kao župa uključili smo se u akciju pomoći za dovršetak nove kuće Hrvatskom branitelju gosp. Zvonku Medvedec iz Majskih Poljana 69c, kojemu je kuća u potresu do temelja srušena i koji živi u maloj kamp-kućici koja prokišnjava. Zalaganjem i darovima mnogih, sada mu se gradi novi dom, nova kuća, koja će biti dovršena do kraja ovog mjeseca, a onda preostaje unutarnje namještenje. Sav materijal potreban za dovršenje kuće je osiguran, no trebat će prilično za unutarnje uređenje. Stoga je na našem sastanku dogovoreno da se kao župa uključimo u prikupljanje pomoći konkretnom čovjeku. Zato će do 31. listopada u našoj crkvi biti kutija na kojoj piše „Dar za kuću Zvonka Medvedec“. U tu kutiju ubacite svoj dar, a mi ćemo ga odmah po završetku akcije usmjeriti na račun gosp. Zvonka, da se može čim prije urediti kuća za stanovanje prije zime. Vjerujem da ni ovaj put Vaša pomoć neće izostati i da će i nama u zimi biti toplije zbog spoznaje da smo nekome pomogli da prezimi u svojem novom toplom domu! Hvala od srca za svaki Vaš dar!

Također, na sastanku je dogovoreno da želimo i ovoga Božića razveseliti naše župljane koji su korisnici našega župnog Caritasa, da im se i ove godine osiguraju prikladni božićni paketi pomoći. Mnogi vijećnici su se obvezali da će osobno financirati po jedan paket za jednu obitelj potrebnih u našoj župi. Stoga je dogovoreno da kroz cijeli mjesec studeni kroz anonimni dar ili uz pismenu potvrdu uplatite prema svojim mogućnostima za naše sumještane koji su slabijeg imovinskog stanja, da im se uljepša Božić potrebnim namirnicama, koje svakodnevno koristimo u našim domaćinstvima. I za taj dar, pa i onaj najmanji, svima od srca hvala!!!

Kako je bilo predviđeno, započeli su radovi u crkvi sv. Križa i to obnova oštećenja nastalih potresom, ali i učvršćenje zidova crkve radi sigurnosti i sprečavanje nove štete u mogućem ponovnom potresu. Nadamo se da se više neće događati potresi u kojima bi nastala nova šteta i da ćemo uspjeti zaštititi tu vrijednu crkvu. Mise ćemo nastojati i dalje imati redovito, a ako bude malo prašine dok traju radovi, nemojte zamjeriti! radovi bi trebali potrajati otprilike mjesec dana! Također, još planiramo i radove uz župnu crkvu u Mariji Gorici uz koju je, također u potresu, stradao zid koji povezuje župnu crkvu i župnu kuću. Vjerujemo da će se ove godine i taj zid učvrstiti i zaštititi od eventualnog urušavanja.

3.

Iako se radovi na Trgu ispred crkve privode kraju i naš Trg poprima sve ljepše obrise, još je puno radova, ali sada više nema blata, ni prašine i pristup crkvi je potpuno slobodan. Zato Vas pozivam da budete redoviti na našim misnim slavljinama.

Pri kraju smo mjeseca listopada, vjerujem da će nam poslužiti lijepo vrijeme da možemo spremirati ljetinu, a i pripremati se za zimu. Uskoro ćemo se pripremati i za svetkovinu Svih Svetih. Vjerujem da ćemo svi na vrijeme stići očistiti grobove naših pokojnika. Zato si na vrijeme nabavite kvalitetne lampaše. Nažalost, u mnogim našim mjestima više nema trgovine, a iz grada je nezgodno sve nositi. U crkvi imamo dovoljno onih kvalitetnih lampaša koji gore čak 110 sati! Ne isplati se kupovati one, doduše, jeftinije, koji možda koštaju 3 ili 4 kune, a gore jedva par sati. Na vrijeme si osigurajte dovoljno kvalitetnih koji dugo gore i u konačnici su jeftiniji od onih koji ne vrijede! Svakodnevno ih možete nabaviti u našoj crkvi ili pitajte u župnom Uredu!

Već danas Vas podsjećam da ćemo za svetkovinu Svih Svetih, u ponedjeljak, 1. studenoga imati tri svete mise: Jutarnja u 8 sati u župnoj crkvi, u 10 sati kod Svetoga Križa, te u 12 sati opet u župnoj crkvi. Nakon mise kod Svetoga Križa gore će biti i blagoslov groblja, dok će blagoslov župnoga groblja u Mariji Gorici biti nakon poldanjsice u 11 sati u utorak, na Dušni dan. I toga će dana biti tri svete mise: jutarnja u 8 sati u župnoj crkvi, u pola 10 kod Svetoga Križa i u 11 sati u Mariji Gorici. Kao i svake godine dovoljno je misa da svi mogu sudjelovati. Problem je što svi obilaze groblja, a u crkvi je jako malo ljudi. Na svetkovinu Svih Svetih prošle godine u župnoj je crkvi na misi u 12 sati bilo 20-tak ljudi! Ako zu svetkovinu Svih Svetih nismo bili na misi, uzalud smo obišli sva groblja! Zato nastojte biti na sv. Misi (gdje god stignete), a tek onda obilazite groblja! Nemojte zaboraviti da se na kraju ovoga mjeseca vjerojatno mijenja vrijeme. Prelazimo na zimsko računanje vremena! To bi se trebalo dogoditi u subotu, 30. listopada, kada u noći u 3 sata vraćamo sat za jedan sat unatrag. To znači da ćemo tu noć spavati jedan sat duže! Ali to znači i da će poslije podne mrak biti još ranije nego sada. Zato ćemo od srijede, 3. studenoga svete mise radnim danom imati u 17 sati. Tako će biti do sredine mjeseca veljače, kada će opet dan biti duži. To znači da će i župni Ured poslije podne u studenom raditi od 15 do 16,30. Jutarnje radno vrijeme bit će kao i do sada, od 8 do 9 sati! Pokušajte u to vrijeme doći ili zvati za Vaše potrebe!

Duhovni kutak

Dragi vjernici, dragi prijatelji misija! Nalazeći se u devetnici duhovne pripreve za Svjetski misijski dan ili Misijsku nedjelju, želim s vama, dobrotvorima i prijateljima Papinskih misijskih djela u našoj domovini Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj i prijateljima naših misija u Tanzaniji, podijeliti razmatranje svetih čitanja na današnji dan, koja su uzeta iz Poslanice Rimljanima 8, 1 – 11 te iz Lukina evanđelja 13, 1 – 9. Budući da je Sveto pismo nadahnuta riječ Božja, u svakom odlomku i u svakoj riječi Svetog pisma vjernik pronalazi svjetlost u tami, nadu u beznadju, jača svoju svetu vjeru te ne dozvoljava da ona oslabi i nestane. Zato ću pokušati slijediti svetopisamska čitanja te zajedno s vama u njima pronaći snagu za ponekada teške dane i događaje u našim životima. Zadaća širenja radosne vijesti često nailazi na poteškoće, pa donosi stanoviti umor. Često očekujemo plodove u kratku vremenskom periodu, a ponekad oni izostaju, pa treba poniznosti to prihvatiti i poći dalje. Zbog toga su nam potrebne molitve i žrtve cijele Crkve. Isus želi da se svi ljudi spase, ali nikada ne smijemo zaboraviti da to ne možemo vlastitim snagama. To je djelo Duha Svetoga, kojega trebamo zazivati i u njegovo ime privoditi ljude Kristu i zajedno s njima raditi na njihovu spasenju. Bog ima svoje puteve i svoje planove, koje mi trebamo otkriti i prihvatiti. Zato je potreban jak duh, čvrsta vjera i povjerenje u Boga, koji sve vodi, kao što je vodio Mojsija i Abrahama praoca naše vjere. U „naprednim“ zemljama nas u Africi često zovu zemljama Trećeg svijeta, a svi znamo što to znači, pa bih povukao paralelu između ta dva svijeta, između onoga „naprednoga“ i ovoga „trećerazrednoga“, koristeći današnje evanđelje i dio Poslanice Rimljanima. Bog je poslao svojeg Sina u obličju ljudskog tijela da osudi grijeh u tijelu! Taj grješni čovjek prisutan je u svakom dijelu našeg planeta, možda čak i više u „naprednim“ sredinama. Nažalost, u tim „naprednim“ sredinama danas se premalo govori o savjesti, grijehu, nemoralu, paklu, đavlu – ili se uopće ne govori! Sve je dopušteno, a sloboda je postala anarhija, u kojoj je sve dozvoljeno, sve se može, a žrtvama postaju uglavnom oni najslabiji. Sve što je tradicionalno proglašava se nazadnim i opasnim za modernog čovjeka, jer guši njegovu slobodu, dok je se s druge strane forsiraju stvari koje su u suprotnosti sa 38–39 samom ljudskom naravi. Kao posljedica toga mnogi napuštaju Katoličku crkvu i vjeru u Boga, što je za afričkog čovjeka nezamislivo, jer je on po prirodi religiozan. Boga nalazi i divi mu se na svakom koraku, jer u prirodi prepoznaje njegovu ljepotu i dobrotu. Božju

Ljubav prepoznaje na svakom koraku, u dobroti drugih ljudi i u svakom čovjeku, jer u srcu svakog čovjeka ima dobrote, kao što je rekao sv. Augustin: „Nitko na sebi i u sebi nema toliko blata da nema u sebi zrno zlata.“ Za njih je Bog jednak prema svima, sunce grije dobre i zle, kao što kiša jednako pada dobrima i zlima. Iskustvo nas uči da nikada nisu svi jednako krivi i nikada nisu na zemlji svi pravo kažnjeni, ali ipak se sve događa kao po nepisanom pravilu. Stalno se ističu jednakost i pravednost, pa se stiče dojam da su, što se više ističu, dalje od čovjeka, pogotovo od slaba i nezaštićena. Primjer je Pilat i slični Pilatu, koji su ubijali kako su željeli, bez obzira na čiju krivicu! I poginulima i preživjelima jedno je zajedničko, a to je da smo ljudi slabi i grešni te da će nam biti posljednji sud pravedan. Svi moramo činiti ono što Isus savjetuje, a to je da se obratimo i spasimo od propasti. To je Isusov savjet svima nama, jer nas voli i želi da se svi ljudi spase. Zato traži našu suradnju i nudi nam svoju milost da to možemo ostvariti. Nadalje nam daje primjer smokve koja ne donosi već duže vrijeme očekivane plodove te nema smisla njezino postojanje. Po nekoj ljudskoj logici, treba ju posjeći, da barem ne donosi štetu ako već nema ploda. Mora donositi rod da opravda svoje postojanje, upravo kao i čovjek. Mora biti na dobrobit i drugima da zadovolji svoj smisao. Bog ima s nama strpljenja, čeka nas, nemojmo okasnuti i svoj život protratiti u ovozemaljskim užiticima. Neka naš život ne bude uzaludan na njivi Gospodnjoj, već na slavu našeg Stvoritelja i na našu vječnu radost. Gospodine budi uza svoj narod! Amen.

Obavijesti

4.

PON	25. X.	Krizant	18h Marija Gorica	<i>listopadska pobožnost</i> za žive i mrtve iz jedne obitelji i za duše u čistilištu
UTO	26. X.	Dimitrije	18h Marija Gorica	<i>listopadska pobožnost</i> + Ana i Jozo Banožić
SRI	27. X.	Bartol	18h Marija Gorica	<i>listopadska pobožnost</i> + Franciska (<i>uz rođendan</i>), Josip i Eva (<i>god.</i>) Šošarić
ČET	28. X.	Šimun i Juda Tadej	18h Marija Gorica	<i>listopadska pobožnost</i> + Ljubica (<i>god.</i>) i Nikola Debogović
PET	29. X.	Narcis	18h 18,30 Marija Gorica	<i>listopadska pobožnost</i> Zajednička sv. Misa vjeronauk za PRVOPRIČESNIKE
SUB	30. X.	Marcel	18h Marija Gorica	<i>listopadska pobožnost</i> + Mihalj (<i>god.</i>), Milka, Roberta i Marko Valenčak, Stjepan, Ljubica i Josip Bregar
NED	31. X.	31. nedjelja „kroz godinu“	8h Marija Gorica 9,30h Sveti Križ 11h Marija Gorica	+ Dragutin Lukša (<i>uz imendan i</i> <i>rođendan</i>) i Obit. Lukša i Kopinić + Zvonimir Štros i Tomislav Strugar (<i>god.</i>) <u>ŽUPNA SV. MISA</u>

U petak, 29. listopada u 18 sati (nakon listopadske pobožnosti) ćemo imati zajedničku sv. Misu za ove pokojnike: + Obit. Belšak i Petek, Obit. Piskač i Novak